

קרבנות

וַיֹּדְבֶר יי אל־מִשֶּׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אֶת־קִרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשִּׁי, רֵיחַ נִיחֹחַי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לִי, כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם, שְׁנָיִם לְיוֹם, עֹלָה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר, וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים: וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלֶת לַמִּנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֶּתִית רְבִיעֵת הַהֵינִן: עֹלֹת תָּמִיד, הָעֲשִׂיָּה בַהֲרַי סִינִי לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לִי: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַהֵינִן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, בַּקֹּדֶשׁ הַסֶּדֶק נֶסֶךְ שֶׁכֶר לִי: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים, כַּמִּנְחָת הַבֶּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה, אִשָּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לִי:

וַשַּׁחֲט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צֹפֵנָה לִפְנֵי יי, וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶל הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

אֵת־הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךָ אֶת־קִטְרֶת הַסַּמִּים, בְּזֶמֶן שֶׁבִּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאָךְ, כַּכְּתוּב בַּתּוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יי אֶל־מֹשֶׁה, קַח־לְךָ סַמִּים, נֹטֶף וּשְׁחָלֹת, וְחִלְבֵּנָה, סַמִּים, וּלְבִנָּה זָכָה, בַּד בָּבַד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קִטְרֶת, רִקְחַ מַעֲשֶׂה רוֹקַח, מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדֹשׁ: וּשְׁחָקֹת מִמֶּנָּה הִדֹּק, וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֶהֱל מוֹעֵד, אֲשֶׁר אֹנֶעַד לְךָ שָׁמָּה, קָדֹשׁ קֳדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וְנֹאמַר, וְהִקְטִיר עָלָיו אֹהֶל קִטְרֶת סַמִּים, בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּרֶת יִקְטִירָנָה: וּבְהָעֹלֹת אֹהֶל אֶת־הַנֶּרֶת בֵּין הָעֲרֵבִים יִקְטִירָנָה, קִטְרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן, פְּטוּם הַקִּטְרֶת כִּיצַד: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וּשְׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וּשְׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיֵן יָמוֹת הַחֲמָה, מְנָה לְכָל־יוֹם, פָּרַס בַּשַּׁחֲרִית וּפָרַס בֵּין הָעֲרֵבִים, וּשְׁלֹשָׁה מְנִים יִתְרִים, שְׁמֵהֶם מְכַנִּים כִּהֵּן גְּדוֹל מְלֹא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּמִחֲזִירֵן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְבַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים, וְשׁוֹחֲקֵן יָפָה יָפָה כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה

דָּקָה מִן הַדָּקָה. וְאַחַד עָשָׂר סַמָּמָנִין הָיוּ בָּהּ. וְאַלּוּיָהּ: א הֶצֶרִי ב וְהִצְפָּרֹן, ג
הַחֲלָבָנָה ד וְהַלְבוּנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה, ה מוֹר ו וּקְצִיעָה, ז שְׁבֻלַת נֶרְדָּ ח
וְכִרְכָּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה, ט הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, י קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה,
י א קִנְמוֹן תִּשְׁעָה. בְּרִית כְּרָשִׁינָה תִּשְׁעָה קִבִּין, יֵין קִפְרִיסִין סָאִין תִּלְתָּא וְקִבִּין
תִּלְתָּא, וְאִם אֵין לוֹ יֵין קִפְרִיסִין מִבִּיא חֲמַר חוֹרִין עֲתִיק. מֶלֶח סְדוּמִית רְבַע, מַעֲלָה
עָשׂוֹן, כָּל־שֶׁהוּא. רַבִּי נֹתָן הַבְּבֹלִי אוֹמֵר: אֵף כֹּפֶת הַיָּרְדֵּן כָּל־שֶׁהִיא, וְאִם נָתַן בָּהּ
דְּבַשׁ פִּסְלָהּ, וְאִם חֹסֶר אֶחָד מִכָּל־סַמָּמָנִיָּה חַיִּב מִיתָה:

רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הֶצֶרִי אֵינוֹ אֵלָּא שְׂרָף הַנוּטָף מַעְצֵי הַקֶּטֶף, בְּרִית
כְּרָשִׁינָה שְׁשָׁפִין בָּהּ אֶת־הִצְפָּרֹן, כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה נָאָה. יֵין קִפְרִיסִין שְׁשׁוּרִין בּוֹ
אֶת־הִצְפָּרֹן, כְּדִי שֶׁתִּהְיֶה עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רִגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי
רִגְלִים בַּמִּקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא רַבִּי נֹתָן אוֹמֵר: כִּשֶּׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר: הֵדֵק הֵיטֵב, הֵיטֵב הֵדֵק, מִפְּנֵי שֶׁהַקּוֹל
יָפָה לְבָשָׁמִים. פִּטְמָה לַחֲצֵאִין כְּשֶׁרָה, לְשִׁלִּישׁ וְלִרְבִּיעַ, לֹא שִׁמְעָנוּ: אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה זֶה הַכֶּלֶל, אִם כִּמְדָתָה כְּשֶׁרָה לַחֲצֵאִין. וְאִם חֹסֶר אֶחָד מִכָּל־סַמָּמָנִיָּה חַיִּב
מִיתָה:

תַּנְיָא בַּר קַפְרָא אוֹמֵר: אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הֵיטָה בָּאָה שֶׁל שִׁירָים
לַחֲצֵאִין: וְעוֹד תַּנִּי בַר קַפְרָא, אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ, אֵין אָדָם יָכוֹל
לַעֲמֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ, וְלָמָּה אֵין מַעֲרִבִין בָּהּ דְּבַשׁ, מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה, כִּי כָל־שְׂאֵר
וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשָּׁה לִּי:

יֵי צְבָאוֹת עֲמָנוּ, מִשְׁגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה ג"פ: יֵי צְבָאוֹת, אֲשֶׁרִי אָדָם בֵּטַח בָּךְ
ג"פ: יֵי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ ג"פ:

וְעֲרָבָה לִי מִנַּחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמָנוּ:

אֲנָא, בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ, תַּתִּיר צְרוּרָה. אב"ג ית"ץ

קִבֵּל רִנַּת עַמְךָ, שִׁגְבָנוּ, טַהֲרָנוּ נוֹרָא. קר"ע שט"ן

נָא גְבוּר, דּוֹרְשֵׁי יְחוּדְךָ כְּבַבְתָּ שְׁמֵרָם. נגיד יכ"ש
בְּרַכָּם טְהָרָם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ תִּמְיֵד גְּמֻלָּם. בט"ר צת"ג
חֲסִין קְדוּשָׁה, בְּרוּב טוֹבְךָ נִהַל עֲדָתְךָ. חק"ב טנ"ע
יְחִיד גֵּאָה לְעֵמֶךָ פִּנְה, זֹכְרֵי קִדְשָׁתְךָ. יג"ל פז"ק
שׁוֹעֲתָנוּ קִבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתָנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת. שק"ו צי"ת
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

אשרי

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי
אלהיו: תהלה לדוד
אֲרוֹמְמֶךָ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרַכָּה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּכָל־יּוֹם אֲבָרְכְּךָ וְאֶהְלֶלֶה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גְּדוּל יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו:
הַדָּר כְּבוֹד הַיּוֹדֶךָ וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשַׁיְחָה:
וְעֻזּוֹ נִוְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ וְגִדְלָתְךָ אֶסְפְּרָנָה:
זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִבְיָעוּ וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ:
חֲנוּן וְרַחוּם יי אֶרֶךְ אַפִּים וְגִדְל־חֶסֶד:
טוֹב־יי לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו:
יִוְדוּךָ יי כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ יִבְרַכּוּכָה:
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ וְגִבּוֹרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ וְכְבוֹד הַדָּר
מַלְכוּתוֹ:
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדָר:
סוֹמֵךְ יי לְכָל־הַנִּפְלָאִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים:
עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
פּוֹתַח אֶת־יְדֶךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל־יְחִי רְצוֹן:
צִדִּיק יי בְּכָל־יְדִירְכּוֹ וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו:
קָרוֹב יי לְכָל־קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת:
רְצוֹן־יִרְאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם:

שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד:

תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

חצי קדיש

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. אמן בחייכון וביומיכון ובחיי דכלבית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרום, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקודשא בריך הוא. אמן לעלא מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

אדני, שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים, קונה הכל, וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

בעשיית זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני, מחיה מתים אתה, רב להושיע:

בקץ מוריד הטל: בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים, סומך נופלים, ורופא חולים, ומתיר אסורים, ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוד בעל גבורות ומי דומה לך, מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

בעשיית מי כמוד אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי, מחיה המתים:

בחזרת הש"ע הש"ץ אומרים :

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנֶעֱמִשְׁחָ שְׁיַח סוּד שְׂרָפִי קִדְּשׁ הַמְּשִׁלָּשִׁים לְךָ קִדְּשָׁה, כִּכְתוּב עַל־יַד
נְבִיאֶךָ, וְקִרְאָה זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

לְעַמְתָּם מְשִׁבְחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

וּבְדַבְרֵי קִדְּשְׁךָ, כְּתוּב לְאֹמַר:

יְמַלֵּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר, הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשֵׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הָאֵל
(בַּעֲשִׂי"ת הַמְּלִיךְ) הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת, וּמְלַמֵּד לְאִנּוּשׁ בִּינָה. חֲנִנּוּ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ, וְקִרְבֵּנוּ מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדָתְךָ, וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה
לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה:

סְלַח־לָנוּ אֲבִינוּ, כִּי חָטָאנוּ, מְחוּל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ, כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, חַנוּן, הַמִּרְבֶּה לְסְלוּחַ:

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ, וּגְאֹלֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֹזֵק אַתָּה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

בתענית צבור אומר הש"ץ כאן עננו

עָנְנוּ יְיָ עָנְנוּ בְּיוֹם צוּם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְּצָרָה גְּדוּלָּה אֲנַחְנוּ אֶל־תַּפֵּן אֶל־רִשְׁעֵנוּ,
וְאֶל־תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֶל־תַּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנִתֵּנוּ, הִיְיָה נָא קְרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ, יְהִי נָא
חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנוּ, טָרָם נִקְרָא אֵלֶיךָ עָנְנוּ, כִּדְבַר שְׁנַאֲמַר: וְהִיָּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אַעֲנֶה,

*עוד הם מדברים ואני אשמע: כי אתה יי העונה בעת צרה, פודה ומציל בכל־עת
צרה וצוקה: ברוך אתה יי, העונה לעמו ישראל בעת צרה:*

רפאנו יי ונרפא, הושיענו ונושעה, כי תהלתנו אתה, והעלה ארוכה ורפואה
שלמה לכל־מכותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי, רופא
חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את־השנה הזאת ואת כל־מיני תבואתה לטובה ותן

בקיץ ברכה בחורף טל ומטר לברכה

על פני האדמה, ושבענו מטובך, וברך שנתנו כשנים הטובות לברכה, כי אל טוב
ומטיב אתה ומברך השנים. ברוך אתה יי, מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקבצנו יחד מארבע כנפות
הארץ לארצנו. ברוך אתה יי, מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשנה ויועצינו כבתחלה, והסר ממנו יגון ואנחה, ומלוך
עלינו אתה יי לבדך בחסד וברחמים, בצדק ובמשפט. ברוך אתה יי, מלך אוהב
צדקה ומשפט: (בעשיית המלך המשפט:)

ולמלשינים אל תהי תקוה, וכל־המינים וכל־הזדים כרגע יאבדו, וכל איבי עמך
מהרה יכרתו, ומלכות הרשעה מהרה תעקר ותשבר ותמגר, ותכניע במהרה
בימינו. ברוך אתה יי, שבר איבים ומכניע זדים:

על־הצדיקים ועל־החסידים, ועל־זקני עמך בית ישראל, ועל פליטת בית
סופריהם, ועל־גרי הצדק ועלינו, יהמו נא רחמיה יי אלהינו, ותן שכר טוב
לכל־הבוטחים בשמך באמת, ושים חלקנו עמם, ולעולם לא נבוש כי בך בטחנו.
ברוך אתה יי, משען ומבטח לצדיקים:

וּלְיְרוּשָׁלַם עִירָךְ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב, וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאִשֶּׁר דִּבַּרְתָּ, וְכִסֵּא דָוִד עֲבֹדָךְ
מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכְיֶין, וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּנֵינָן עוֹלָם. (בתשעה באב אומרים
כאן נחם) בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

בתשעה באב:

*נַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת־אַבְלֵי צִיּוֹן, וְאֶת־אַבְלֵי יְרוּשָׁלַם. וְאֶת־הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרָבָה,
וְהַבְּזוּיָה וְהַשׁוּמְמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלֵי בְנֵיהָ, וְהַחֲרָבָה מִמַּעֲוֹנוֹתֶיהָ, וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ,
וְהַשׁוּמְמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁה חֲפוּיָה, כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שֶׁלֹּא יָלְדָה.
וַיִּבְלַעְוּהָ לִיגִיוֹנוֹת, וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי זָרִים, וַיִּטְּלוּ אֶת־עֲמֻךְ יִשְׂרָאֵל לַחֲרָב, וַיַּהֲרֹגוּ
בְּזֶדוֹן חֲסִידֵי עֲלִיוֹן. עַל־כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה, וִירוּשָׁלַם תִּתֵּן קוֹלָהּ, לִבִּי לִבִּי, עַל
חֲלִיָּהֶם. מַעֲי מַעֲי, עַל חֲלִיָּהֶם. כִּי אַתָּה יְיָ בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ, וּבָאֵשׁ אַתָּה עֲתִיד
לִבְנוֹתָהּ. כְּאֶמֶר: וְאֲנִי אֶהְיֶה־לָּהּ נְאֻם־יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִנְּחָם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:*

אֶת־צָמַח דָּוִד עֲבֹדָךְ מִהֲרָה תִצְמִיחַ, וְקִרְנֵנוּ תִרּוֹם בִּישׁוּעָתְךָ, כִּי לִישׁוּעָתְךָ קוֹיֵנוּ
כָּל־הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֲב הֲרַחֲמֵן רַחֵם עָלֵינוּ, וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ,
כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אַתָּה, וּמַלְפָּנֶיךָ מַלְכֵנוּ רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ.

בתענית צבור יאמר כאן

*עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם תַּעֲנִיתֵנוּ, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ אֶל־תִּפְּן אֶל־רִשְׁעֵנוּ,
וְאֶל־תִּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ, וְאֶל־תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּנוּ, הִיְהִי נָא קְרוֹב לְשׁוּעָתֵנוּ, יְהִי נָא
חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנוּ, טָרֵם נִקְרָא אֵלֶיךָ עֲנֵנוּ, כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר: וְהִיָּה טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה,
עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵ: כִּי אַתָּה יְיָ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל־עֵת
צָרָה וְצוּקָה:*

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל־פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולתפלתם שעה, והשב העבודה לדביר ביתך, ואשי
ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא, ויגיע ויראה וירצה, וישמע ויפקד ויזכר,
זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים
עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה, לחן ולחסד
ולרחמים ולחיים טובים ולשלום, ביום בראש חדש: ראש החדש הזה. בחוה"מ
פסח: חג המצות הזה. בחוה"מ סוכות: חג הסוכות הזה. זכרנו יי אלהינו בו
לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים
חוס וחנונו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה:
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי, המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צור חיינו,
מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור, נוֹדָה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים
בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך
וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים. הטוב, כי לא-כלו רחמיך, המרחם, כי
לא-תמו חסדיך, כי מעולם קוינו לך:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך, שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי כל בשר, יוצרנו,
יוצר בראשית, ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, על שהחיייתנו וקיימתנו, כן
תחיינו ותקיימנו, ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך, ונשוב אליך לשמור חקיך,
ולעשות רצונך, ולעבדך בלבב שלם, על שאנו מודים לך, ברוך אל ההודאות:

בחנוכה ופורים אומרים כאן ועל הנסים:

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות שעשית

לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

בחנוכה בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול, חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל, להשכיחם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בנך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חנכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול:

בפורים בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם הזמן הרשע, בקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן טף ונשים, ביום אחד, בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבוז. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ:

ועל־כֹּלם יתברך ויתרומם ויתנשא שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

בעשיית וכתוב לחיים טובים כל־בני בריתך:

וכל־החיים יודוך סלה, ויהללו שמך הגדול לעולם כי טוב, האל ישועתנו ועזרתנו סלה, האל הטוב. ברוך אתה יי, הטוב שמך ולך נאה להודות:

בתענית ציבור אומר הש"ץ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בִּבְרָכָה הַמְּשַׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה, הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֶהֱרֹן וּבְנָיו, כַּהֲנִים עִם קְדוֹשְׁךָ, כְּאֲמֹר: יְבָרְכְךָ יי וְיִשְׁמְרְךָ:

אֲמֵן יָאֵר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיַּחַנֶּךָ: אֲמֵן יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׁם לְךָ שָׁלוֹם: אֲמֵן

שים שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל־ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים

וְאַהֲבַת חֶסֶד, וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרוּחַמִּים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ:

*בַּעֲשִׂי"ת וּבִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּה וְרִבְיוֹ וְנִחְמָה וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת
נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם:*

בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי וְגֹאֲלִי:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ, וּשְׁפָתֵי מַדְבֵּר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר
לְכָל תְּהִיָּה. פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי, וְכָל־הַחוֹשְׁבִּים עָלַי רָעָה,
מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקָלְקַל מַחֲשַׁבְתָּם: יְהִיו כְּמִץ לְפָנֶי רֹוח וּמִלֵּאךְ יי דוּחָה. לְמַעַן
יִחְלְצוּן יְדִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה
לְמַעַן תּוֹרָתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁתְךָ. יְהִיו לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יי צוּרִי
וְגֹאֲלִי:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בַּעֲשִׂי"ת הַשָּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

וִידוּי

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבוּא לְפָנֶיךָ תִּפְלָתֵנוּ, וְאַל־תִּתְּעַלֵּם מִתַּחֲנֻנֵּנוּ, שְׂאִין אָנוּ
עַיִי פָּנִים וְקוֹשֵׁי עֲרָף, לוֹמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא
חַטָּאנוּ, אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ. בְּגִדְנוּ. גִּזְלָנוּ. דְּבַרְנוּ דָּפִי: הָעוֹיְנוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טָפְלָנוּ שָׁקַר:
יַעֲצָנוּ רָע. כְּזָבְנוּ. לָצָנוּ. מָרְדְּנוּ. נֶאֱצָנוּ. סָרְרָנוּ. עוֹיְנוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְרָנוּ. קִשְׁיָנוּ עָרָף:
רִשְׁעָנוּ. שַׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲתָעְנוּ:

סָרְנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא־שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ
כִּי־אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֶנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבָעַל הַרְחָמִים נִקְרָאת, וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרִית. גְּדֹלַת רַחֲמֶיךָ
וְחִסְדֶּיךָ, תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל־יּוֹם לְזָרַע יְדִידֶיךָ. תִּפֶּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה־הוּא
בָּעַל הַרְחָמִים. בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִּלָּה פָּנִיךָ נִקְדֵּם, כִּהְיִדְעָתָ לַעֲנִיו מִקֵּדָם. מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ
שׁוּב, כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נַחֲסָה וְנִתְלוֹנָן, כִּיּוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בָּעָנָן: תַּעֲבוֹר
עַל פֶּשַׁע וְתִמְחָה אִשָּׁם, כִּיּוֹם וַיִּתְּצַב עִמּוֹ שָׁם. תִּאֲזִין שׁוֹעֲתָנוּ וְתִקְשִׁיב מְנוּ מֵאֲמַר,
כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְיָ וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְיָ | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא

**יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאַמֶּת: נֹצֵר חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן
וּפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ:**

רַחוּם וְחַנוּן חֲטָאָנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

לְדוֹד אֲלֶיךָ יְיָ נִפְשִׁי אֶשְׂא: אֱלֹהֵי בֶךְ בְּטַחַתִּי אֶל־אֲבוֹשָׁה, אֶל־יַעֲלָצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַּם
כָּל־קוֹיֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ, יִבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: דִּרְכֶּיךָ יְיָ הוֹדִיעֵנִי, אֲרַחוּתֶיךָ לְמַדְנִי:
הִדְרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ | וְלַמַּדְנִי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קוֹיִתִּי כָל־הַיּוֹם: זְכַר־רַחֲמֶיךָ
יְיָ, וְחִסְדֶּיךָ, כִּי מַעוֹלָם הֵמָּה: חַטָּאוֹת נַעוּרֵי | וּפֶשַׁעִי אֶל־תִּזְכֹּר כַּחֲסִדְךָ
זְכַר־לִי־אַתָּה, לְמַעַן טוֹבֶךָ יִהְיֶה: טוֹב־וַיֵּשֶׁר יְיָ, עַל־כֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדֶרֶךְ: יְדֶרֶךְ
עֲנׁוּיִם בְּמִשְׁפָּט, וַיִּלְמַד עֲנׁוּיִם דִּרְכּוֹ: כָּל־אַרְחוֹת יְיָ חֶסֶד וְאַמֶּת, לְנֹצְרֵי בְרִיתוֹ
וַעֲדַתִּיו: לְמַעַן־שִׁמְךָ יְיָ וְסִלְחָתָ לַעֲוֹנֵי כִּי רַב־הוּא: מִי־זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְיָ, יוֹרְנוּ בְּדֶרֶךְ
יְבַחֵר: נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלִּין וְזָרְעוּ יִירַשׁ אֶרֶץ: סוּד יְיָ לִירְאָיו, וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינֵי
תְּמִיד אֶל־יְיָ, כִּי הוּא־יוֹצִיא מִרְשֶׁת רִגְלִי: פָּנֶה־אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי־יַחֲדִיד וְעֵנִי אָנִי: צְרוֹת

לְבָבִי הִרְחִיבוּ, מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רֹאה עֲנִי וְעֲמָלִי, וְשֵׂא לְכָל־חַטָּאוֹתַי:
רֹאה־אִיבִי כִי־רָבוּ, וְשִׁנְאֵת חָמֶס שְׁנֵאוֹנִי: שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי, אֶל־אֲבוֹשׁ
כִּי־חֲסִיתִי בָךְ: תִּסְוֶיֶשֶׁר יִצְרוֹנִי, כִּי קוֹיֵתִיךָ: פֹּדֶה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו:
וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

תַּעֲנִית צִיבוֹר וּבַעֲשִׂיית אוֹמְרִים אֲבִינוּ מִלְכָּנוּ.

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ חֲדָשׁ (בַּתַּעֲנִית צִיבוֹר: בְּרִיךְ) עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ בִּטֹּל מַעְלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ בִּטֹּל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ כָּלָה כָּל־צָר וּמַשְׁטֵיִן מַעְלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ סָתוּם פִּיּוֹת מַשְׁטֵינָנוּ וּמִקְטָרִיגָנוּ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ כָּלָה דָּבָר וְחָרָב וְרָעַב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית מִבְּנֵי בְרִיתְךָ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ מִנַּע מִגָּפָה מִנַּחֲלָתְךָ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ סָלַח וּמַחֲל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ מָחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ מָחוּק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ הַחֲזִירָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלָמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ קָרַע רוּעַ גִּזֵּר דִּינָנוּ:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ זָכְרָנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

בַּעֲשֶׂרֶת יָמֵי תַּשׁוּבָה:

אָבִינוּ מִלְכָּנוּ כָּתַבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְתִבְנוּ בְסֵפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְתִבְנוּ בְסֵפֶר פְּרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְתִבְנוּ בְסֵפֶר זְכוּיֹת:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְתִבְנוּ בְסֵפֶר סְלִיחָה וּמַחֲלָה:
[בַּתְּעִנִּית צִיבּוּר]

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ לְחַיִּים טוֹבִים:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ לְגְאֻלָּה וְיִשׁוּעָה:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ לְפְרִנָּסָה וְכִלְכָּלָה:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ לְזְכוּיֹת:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכַרְנוּ לְסְלִיחָה וּמַחֲלָה:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִצַּמַּח לָנוּ יִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עֲמֻדָּה:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן מְשִׁיחָה:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מָלֵא יְדֵינוּ מִבְּרָכוֹתֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מָלֵא אֶסְמִינוּ שְׁבַע:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שָׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קִבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תַּפְלָתֵנוּ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פָּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוּר כִּי־עָפַר אֲנַחְנוּ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תִּהְיֶה הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חָמוּל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפָּנוּ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן הָרוּגִים עַל שֵׁם קֹדֶשְׁךָ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן טְבוּחִים עַל יְחֻדְךָ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ:
אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נִקּוּם נִקְמַת דָּם עֲבָדֶיךָ הַשְׁפוּדִּי:

אָבינו מלכנו עשה למענך אם לא למעננו:

אָבינו מלכנו עשה למענך והושיענו:

אָבינו מלכנו עשה למען רחמיך הרבים:

אָבינו מלכנו עשה למען שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו:

אָבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו:

אָבינו מלכנו אבינו אתה: אָבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה: אָבינו מלכנו רחם עלינו: אָבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו:

ואנחנו לא נדע מהנעשה, כי עליך עינינו: זכר רחמיך יי, וחסדיך, כי מעולם הָמָה: יְהִי־חֲסִידְךָ יי עלינו, כְּאֲשֶׁר יִחַלְנו לָךְ: אֶל־תִּזְכְּרֵנוּ עֲוֹנוֹת רַאשׁוֹנִים, מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי דִלּוֹנוּ מָאֵד: חֲנּוּנוּ יי חֲנּוּנוּ, כִּי־רַב שְׁבַעְנוּ בּוֹז: בְּרָגְזוּ רַחֵם תִּזְכּוּר: בְּרָגְזוּ עֲקֹדָה תִּזְכּוּר: בְּרָגְזוּ תַּמִּימוֹת תִּזְכּוּר: בְּרָגְזוּ אֶהְבָּה תִּזְכּוּר: יי הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ: כִּי־הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ, זְכוּר כִּי־עָפַר אָנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ, וְהַצִּילְנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:

השׂיץ אומר קדיש שלם

יתגדל ויתקדש שְׁמֵהּ רַבָּא. אַמֵּן בְּעֲלֵמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פּוֹרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. אַמֵּן בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא. יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלָּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. אַמֵּן לְעֵלָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא, וְאִמְרוּן בְּעֲלֵמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן:

תתקבל צְלוֹתָהוֹן וּבְעוּתָהוֹן דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אָבוּהוֹן דִּי בְּשִׁמְיָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יהא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמֵיָא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בעשיית השָׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן:

מִרִּיחַ אֱלוֹל עַד הוֹשַׁענָא רַבָּא אוֹמְרִים כֵּאֵן:

לְדוֹד יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אִירָא, יְיָ מְעוֹז־חַיִּי מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרֹב עָלֵי מְרַעִים לֶאֱכֹל
אֶת־בְּשָׂרִי צָרִי וְאִיבִי לִי, הִמָּה כְּשָׁלוֹ וְנִפְלֹו: אִם־תִּחַנֶּה עָלֵי מַחֲנֶה לֹא־יִירָא לְבִי,
אִם־תִּקְוֶם עָלֵי מִלְחָמָה, בְּזֹאת אָנִי בּוֹטָח: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת־יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ,
שְׁבִתִּי בְּבֵית־יְיָ כָּל־יְמֵי חַיִּי, לַחֲזוֹת בְּנִעֲס־יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכָּה בְּיוֹם
רָעָה יִסְתַּרְנִי בְּסִתֵּר אֱהָלוֹ, בְּצוֹר יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה יְרוֹם רֹאשִׁי עַל אִיבֵי סְבִיבוֹתַי,
וְאֲזַבְּחָהּ בְּאֱהָלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאֲזַמְּרָה לִי: שְׁמַע־יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי
וְעֲנֵנִי: לֶךְ אָמַר לְבִי, בִּקְשׁוּ פָנַי, אֶת־פְּנִיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ: אֶל־תִּסְתַּר פְּנִיךָ מִפָּנַי, אֵל
תִּטְבֹּאֵף עַבְדְּךָ עֲזָרְתִּי הָיִיתָ, אֶל־תִּטְשֵׁנִי וְאֶל־תַּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי־אֲבִי וְאִמִּי
עֲזָבוּנִי, וַיְיָ יֹאסִפֵּנִי: הוֹרֵנִי יְיָ דִּרְכֶּךָ וְנַחֲנִי בְּאֶרֶח מִישׁוֹר, לְמַעַן שׁוֹרְרִי: אֶל־תִּתְּנֵנִי
בְּנַפֶּשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ־בִי עַד־שֹׁקֶר וַיִּפַּח חֶמֶס: לוֹלֵא הָאֱמָנָתִי לְרֹאוֹת בְּטוֹב־יְיָ בְּאֶרֶץ
חַיִּים: קְוֶה אֶל־יְיָ, חֲזֹק וַיֹּאמֶץ לְבָבְךָ, וְקוֶה אֶל־יְיָ:

עלינו

עָלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית, שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת,
וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה, שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כִּהֶם, וְגוֹרְלָנוּ כְּכֹל־הַמוֹנִם, שֶׁהֵם
מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְלָרִיק: וְאִנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים, לְפָנַי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים, הַקְּדוֹשׁ, בְּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל, וּשְׂכִינֵת עִזּוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד, אֱמֶת מְלַכְנוּ, אָפֶס זוּלָּתוֹ,
כִּכְתוּב בְּתוֹרָתוֹ: וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לְבָבְךָ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל, וְעַל־הָאֶרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד:

ועל־כן נקנה לך יי אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ והאילים כרות זכרתון, לתקן עולם במלכות שדי: וכל־בני־בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל־רשעי ארץ. יכירו וידעו כל־יושבי תבל, כי־לך תכרע כל־בך, תשבע כל־לשון: לפניך יי אלהינו יכרעו ויפולו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם עליהם את־עול מלכותך, ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד, כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלוך בכבוד, ככתוב בתורתך: יי מלך לעלם ועד. ונאמר: והיה יי למלך על־כל־הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

קדיש יתום

יתגדל ויתקדש שמה רבא. אמן בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה, ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. אמן בחיכון וביומיכון ובחי דכל־בית ישראל, בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך, וישתבח, ויתפאר, ויתרום, ויתנשא, ויתהדר, ויתעלה, ויתהלל, שמה דקודשא בריך הוא. אמן לעלא מן כל־ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא, ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן־שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל־ישראל ואמרו אמן:

עשה שלום (בעשיית השלום) במרוםיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל־ישראל ואמרו אמן:

אל־תירא מפחד פתאם, ומשאת רשעים כי תבא: עזו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ועד זקנה אני הוא, ועד שיבה אני אסבל: אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט: אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את־פניך: